

HORVÁTH VERONIKA

Sajátos nevelési igény

*Hazudni tanultam meg legkorábban,
szavakat mondani bögés helyett.
Az emberi arcra mosollyal felelni.
(Csipkedhet, fogdoshat – a kedvesség
nem fáj.) Jó napot kívánni dögölj meg
helyett, büdös néniknek puszit adni,
szépen kérni, igennel felelni.
Csak egyszer engednétek meg,
hogy ne válaszoljak. Hallanátok,
hogy üvölt a csöndem.*

Hullámlovasok

*Nem nézünk dokumentumfilmet a ruandai népirtásról.
Inkább szégyenkezve betöltjük a Kacsameséket, és
arra gondolunk, egyszer eljőhet egy este, mikor
megengedjük magunknak az együttérzést,
és azt mondjuk: az én ügyem!
Így szörfözünk hírről hírre.
Így fulladunk meg.*

Szenteltvíz

*Múszak után a sarki kiskocsmában
issza a sört, habos a szakálla.
Sosem tudom, mit, hogyan kavar fel,
lesújt-e, vagy felemel éppen.
Szenttelenül igazságos:
nem szeret jobban, mint bárki mást.*

*Öngyújtóval játszik – tűzvész támad.
Lángoló álmokból menekülök –
mellém ül a buszon. Kenyeret vennék –
vonalkód-leolvasóval áll a pénztár túloldalán.
Mindenütt megtalálom. Ő nem keres.
Sosem hittem benne, mégis tagadom.*